ПОШТАРИНА ПЛАЋЕНА У ГОТОВУ

ЦЕНА 4.— ДИНАРА

ИЗЛАЗИ СУБОТОМ

Бодљикаво прасе

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 29/III

Претплату прима «Просвета» за продају новина и часописа, Београд Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин. полугодишње 120.—, годишње 240 динара.

БРОЈ 131 — ГОД. IV

БЕОГРАД, СУБОТА, 27 МАЈА 1944

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

ДА ЛИ ЋЕ МУ ПРИЈАТИ?

ЧЕРЧИЛ: — То јело је било мало теже за варење. Пробајте ово друго!

УНИВЕРЗИТЕТ БИБЛИОТЕКА БЕОГРАД

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

У очи инвазије

Стаљин: — Шта је Винстоне, зар тако! Докле ћете ме ви завитлавати!

Черчил: — Ало ко је тамо... Ах ти Јосифе... јес... па наравно... чим се буде указала повољна прилика.

Стаљин: — Море зар ми нисте обећали да ћете ударити најдаље до 15 марта, а ево већ јуни ће скоро.

Черчил: — Па што ти се тако журиш!

Стаљин: — Море како да ми се не жури, кад ми војска крвари из дана у дан, а ви се тамо мотавате којекаквим конференцијама.

Черчил: — Немој тако. Договарамо се знаш. Ето на империјалној конференцији смо се сложили да инвазију зацста отпочнемо. И у ту сврху мобилисани су сви избегли Пољаци, де Голови Французи, Бадољови Талијани и други окупирани народи. Они ће претстављати главну ударну силу... Не брини ништа... ало чујеш ли!..

Стаљин: —

Черчил: — Ало, Јосифе што ћутиш! одговори!!.

Стаљин: —

(Радио Лондон је јавио да је Стаљин напрасно разболео).

Брину се они за нас

У Београду круже верзије да Черчил није ни знао за бомбардовање Београда, већ кад је то чуо на радну страшно се разбеснео. Причају да је чим је прочитао у новинама о бомбардовању одмах затражио од савезничке ваздушне команде да му пошаље извештај о циљевима који су тучени. Кад је сазнао да су бомбардовани »војни објекти« и »железничка« станица, некако се већ умирио. Рекао им је ако већ мора да буде нека и у будуће бомбардују исте објекте. У међувремену стигао је у Лондон Титов генерал Велебит, који је одмах замолио Черчила да се заузме за српски народ. И испричао му је о патњама нашега народа у овоме рату. Када је Черчил све то чуо, кажу да је од жалости сузу пустио. А Велебит је тако дирљиво описао судбину српскога народа да се и сам заплакао. Тако су се ова два »пријатеља« српскога народа удружила у заједничкој бризи и старању за наш народ, па сад немамо више да се плашимо кад нам је будућност, како бар кажу, осигурана.

ОН СЛУША РАДИО ЛОНДОН

Сретнем јутрос на Славији једног пријатеља са породицом. Упртио пуно кофера и ухватио једно дете за руку, а друго му је на леђима. За њиме трчкара жена. У журби ме и не приметише. Ја викнух:

— Куда тако журно, Милане?

— Па, ето, зар не видиш, журим на воз.

— Па куд си тамо пошао уз Макензијеву улицу?

— Ма јеси ли луд, човече? На станицу!..

— Каква те станица горе напала? упитах га поново.

— Па зар ниси чуо да је јавио радио Лондон да је бомбардована железничка станица у Београду, а то је било на Пашином брду. Па ја ето упутио се на воз. У здравље, викну он, и одјури ше трком...

Учтивост пред инвазију

— Изволите драги Винстоне.
— После Вас, драги Франклине.

СОВЈЕТИ НАС НЕ БОМБАРДУЈУ

У Београду у последње време круже гласови да су нас бомбардовали Енглези и Американци упркос совјетског протеста. Совјети по причању неких добро обавештених кругова не бомбардују грађанство. Када сам то испричао једном пријатељу, он ми је казао да је то истина и да он то већ одавно зна. Упитао сам га откуд зна. Рекао је: Па то је опште позната ствар и о томе не треба дискутовати. Совјети грађанство не бомбардују, већ га кољу. Ко не верује нека пита Украјинце.

Сомови и бомбардовање

Приликом последњих ваздушних напада на престоницу настрадао је у Дунаву велики број сомова, од којих су неки тешки преко осамдесет година. Сељаци хватају голим рукама ову рибу, која им долази као неки дар с неба и продају је грађанима по осамстотина динара килограм.

— Зашто је ова риба тако скупа? — питам једног сељака.

— Скупа? — чуди се он. Све је вама варошанима скупо. А знаш ли ти шта кошта једна бомба?

Чудно питање

— А како спавате!
— Овако, господине докторе!

НЕМА ПРАВИЛА БЕЗ ИЗУЗЕТКА

Француз ручао за истим столом са Пољаком, па при крају ручка, мало загрејан вином, Француз рече:

— Чудновато! Ви не пијете ништа, а код нас у Француској се увек каже: »Пијан као Пољак«.

— Како је то занимљиво! одговори Пољак. — А код нас у Пољској се каже: »Учтив као Француз«.

НЕСУЂЕНИ ПРОФЕСОРИ

Многобројни београдски ђаци су се надали да ће им се ова школска година, као ратним жртвама, поклонити. Међутим, по околним селима почеле су да раде основне школе, па чак и гимназије, тако да ће сироти ђаци испасти дупле жртве, јер ће морати да посећују предавања.

Амерички двобој

Приликом америчког двобоја Леви је извукао цедуљу с натписом: »Извршити самоубиство«.

Дали су му револвер и оставили га самог у соби. После кратког времена зачу се пуцањ и гласан узвик: »Живео!«

Затим, сав радостан истрча Леви и саопшти:

— Промашио сам!

У НОВОЈ ШКОЛИ

ЕНГЛЕСКА: — Моје драге овчице, добићете једног сјајног учитеља!

НОВИ УСПЕСИ АМЕРИКАНАЦА НА ТИХОМ ОКЕАНУ

Из Вашингтона се полузванично саопштава, да су јачи одреди америчанске морнарице заузели острво Галапагос. Корњаче, које су се сунчале на обали биле су потпуно запрепашене тим препадом који је извршен напредно вешто и готово без икакве галаме. Велик број је ухваћен, а било је међу њима и врло великих, које гризу.

АКО ДОЂЕ, НЕЋЕ ДОЋИ...

Послао неки официр свога посилног својој пријатељици, удатој жени, да је упита да ли ће му доћи после подне.

Кад се вратио натраг, војник затекне своог старешину баш у разговору са мужем те жене. Да муж не би видео о чему се ради, он му рапортира:

— Био сам, била је! Ако дође (муж кући), неће доћи; ако не дође, доћи ће!..

Два нова домаћа лека

Што се тиче разних лекова Србија је прилично зависна од увоза и иностранства. Међутим ускоро ће наше апотеке да пусте у промет два нова лека, која су домаћи производ и могу да се производе у готово неограниченим количинама. Први се зове „зортозан" и узима се у мањим (а може и у већим) количинама пре и после напада. Сировина за продукцију тог лека јест шљива или ком. Други се лек зове „антиконфузан". Он је за спољашњу употребу и најбоље је да се пацијенту сипа на главу у што већим количинама. Добива се у свим апотекама, а може и у бунарима.

ТРАЖИ СЕ ЛУКСУЗАН СТАН

Тражим луксуз-стан са целокупни уређај и намештај и да буде удобно у центру града. За цену не питам. Упитати: Станица, тамо где стоје колица, за Боку носача.

ЧЕРЧИЛ ОСТАЈЕ КОНЗЕКВЕНТАН

Агенција „Рајтер" саопштава: Претседник пољске владе горко је приговорио претседнику владе Његовог британског Величанства да није одржато обећање, које је било дато Пољској. Претседник Черчил одговорио је, да то ништа не смета, јер ће Пољска уместо старог добити једно ново обећање, и тим одговором се овај задовољно и изашао из владине палате.

ОНИ СУ ЗА ПОШТОВАЊЕ НЕУТРАЛНОСТИ

Недавно су владе Лондона и Вашингтона најоштрије напале Шведску што тргује са Немачком. Сада међутим јављају да није дошло до споразума између Сједињених Држава и Шведске о ликвидацији купчких лежаја. Када Шведска ликвидује Сједињеним државама — то је неутралност, а када врши размену продуката са Европом — то је кршење неутралности — тако бар тврде савезнички листови.

У музеју

— Откуда ова кост у устима!
— Нисам знао где друго да је метнем!

ЂОКИНО ПУТЕШЕСТВИЈЕ

Ђока није кукавица, али му се богзна ради чега прекрати дисање кад чује шум авионских мотора. Чим чује какав било звук који личи на свирање сирене, хвата жену за руку и у највећем трку вуче је на периферију. Госпођа опет, као свака добра домаћица, хтела би да понесе што више ствари, »да не би пропало ово мало сиротиње«. Због тога долази врло често до свађе између Ђоке и његове супруге госпође Наде, ма да је Ђока у обичном животу познат као човек који је пред својом женом мањи од маковог зрна. Али, непрестане узбуне и Ђокино уображење да чује сирене трипут више него што свирају, направише од овог бившег папучара правог хероја који се усуђивао да наређује жени. То се госпа Нади није нимало свиђало, па зато предложи своме мужу да се евакуишу у једно оближње село, јер се надала да ће тако успети да поврати свој уздрмани ауторитет. Ђока радосно прихвати овај предлог и још истог дана они натрпаше на једна кола најпотребније ствари и отпутоваше у село.

А тамо огромна маса оних који не верују у солидност својих подрума и англоамеричког прецизног гађања. Дуго је Ђока тражио стан. Свуда где се обраћао одговарали су му да су већ примили две или три избегличке породице. Најзад, један богат домаћин пристаде да му изда апартман који се састојао од кујне.

— Душе ми, потребна ми је ова кујна — рекао је домаћин — али треба једни друге да помажемо. Ево ,нас петоро чељади сабићемо се у четири собе како знамо, а ви будите у кујни као код своје куће. Ми ћемо само да ту кувамо, а и ви можете да кувате. За дрва платићете четири хиљаде месечно, јер рачунам да ћете толико потрошити, а за стан вам ништа нећу тражити. Ви ћете сами нешто да дате, ако нисте неке циције.

Ђока пристаде на све услове. Плати унапред за огрев и поче да размешта ствари. Домаћинова девојчица од десетак година с највећим интересовањем је претурала по коферима и дивила се разним стварчицама. Притом она разби огледалце из госпа Надине торбице и преломи чешаљ. Кад је госпа Нада опомену да не барата по стварима, домаћица јој рече љутито:

— Зашто јој браниш? Дете је.

Госпођа Нада хтеде да јој одговори, али је Ђока пресече погледом који је значио: »Ћути и трпи!«

После подне Ђока је хтео да мало прилегне, али домаћица донесе своју бебу и стави је на кревет рекавши:

— Нека, господине, ти ћеш ноћаске спавати, а сад пусти мало моју Зорицу. Овде је топло, па ће бити боље него у соби.

Ђока уздахну и седе на клупу. Покуша да чита новине, али је био јако уморан, па зато наслони главу на сто. Госпођа Нада је за то време прала судове.

Беба која се нимало није разликовала од других беба плакала је и радила све што умеју да раде бебе њеног узраста. Најзад је заспала сном који је Ђока био себи наменио. Кад се после два-три часа дете пробудило, госпођа Нада је морала да чисти и суши своје скупоцено ћебе од камиље длаке, чаршав и своју спаваћицу.

После вечере Ђока је хтео да мало проветри кујну, јер је било исувише топло и загушљиво.

— Немо' да отвараш прозоре — опоменуше га — јер може да дуне ветар, па да разбије џамове, а сад не може да се други купе.

Ђока уздахну, али отрпе. Целе ноћи он и жена су се превртали по тврдој постељи која је била пуна бува.

Сутрадан је дошло до низа нових слика из сеоског живота. А увече домаћица угура у кујну, од јуче произведену за спаваћу собу, огромну крмачу.

— Знате — треба да се опраси, а у кочини је дадно — објасни она. Неће вам сметати, а и севан је. Ето, и ми смо вас примили, што кажу, из свег срца.

Верује Ђока да су га примили из свег срца, само то срце изгледа некако мало. Ипак, мири се са судбином. Прима крмачу као да му је рођена свастика и стрпљиво целе ноћи слуша како она брекће и грокће поред пећи, док се он са женом преврће по постељи.

Ујутру домаћин замоли Ђоку да му помогне да спреми лук за пијацу. Требало је неколико корпи лука очистити од земље и повезати како налажу захтеви повртарства. Ђока је чистио, домаћица везивала, а домаћин је доносио све нове и нове корпе. Посао је трајао скоро до вечери. Ђока је стрпљиво радио. Одморио се највише пола часа за време ручка.

Предвече дођоше домаћину у посету три пријатеља.

— Ово је господин што сам га примио из братства и милости — претстави га домаћин.

— А онда се обрати Ђоки:

— 'Ајде, ти, господине ко учеван човек кажи нам како стоје ове ситуације. Онај тамо Перà чуо је...

Ђока, који је толико издржао, ово није могао да издржи. Лупи песницом по столу, покупи жену и ствари и врати се у Београд.

Ђорђе Михић

— Хало, је ли то перионица! — Каква ми је то будала докела веш!

Није он крив

Судија: — Шта, опет ви овде, јесам ли вам рекао последњи пут да нећу више да вас видим.

Оптужени: — Ја сам то рекао полицајцу, који ме је ухватио, али он није хтео да ме слуша.

⁂

ОТМЕНИ СЛУГА

— Продужетак романа, господине баронеl

Саобраћајни чвор

— Видиш тачно је да су бомбардовани саобраћајни чворови. Овог пута бацили су бомбе на пругу трамваја »Приштинца«.

Позориште у Сланцу

Од пре дветри недеље у Сланцу даје претставе артист звани »Оштра глава«. Претставе се држе под ведрим небом, испред општинске кафане, а програм се састоји из више акробатских тачака. После прве претставе, акробат је зашао са тањирићем да наплаћује улазнице, али велики број публике одмах је »напустио салу«, тако да је приређивач добио само неколико динара. Користећи се искуством, он сада увек у средини претставе прави паузу и наплаћује улазнице. Кад покупи паре, израчуна да ли му се исплати да игра до краја или да прекине претставу.

Довитљиви акробата намерава да свој патент препоручи и Народном позоришту.

⁂

НА МРТВОЈ СТРАЖИ

Постави једном командир лалу да чува мртву стражу. У позно доба ноћи примети лала да се неко приближава.

— Молим лепо, ко је тој упита учтиво лала.

У тај час са непријатељске стране припуцаше пушке.

— Ej, ви, молићу лепо, немојте шицати пушкама, има овде и људи. Рече лала још љубазније.

Кобасица у петак

Поп и сељак седе под дрветом на клупи. Поп једе кобасицу.

Сељак: — Како ти, попе, можеш да једеш петком кобасице.

Поп: — Ето тако, лепо!

Сељак: — А наш поп нама не даје.

Поп: — Недам ни ја. Нека купе, па нек једу.

• • •

Судија: — Шта сте по занимању?

Оптужени: — Акробата.

Судија: — Наредниче, затворите прозор.

⁂

МОРА ДА ЋУТИ

— Богами г, Радивојевићу, ваша жена ми се не свиђа овако болесна. Може да буде опасно.

— Али, драги докторе, она се мени не свиђа ни здрава, па ипак морам да ћутим.

⁂

Рачун

Учитељ: — Мићо, када ти имаш пет метара платна, па ти од тога мати одреже један метар, отац пола метра, а сестра два метра, колико ће ти остати?

Мића: — Вала, кад они сви режу ништа ми неће остати.

ЈАНАЋКУ СЕ ЖУРИ...

ТЕТКА-РОЈКА одговара

Цици: За тебе је поред рђавих страна ово бомбардовање имало и једну згодацију. Све девојке из Космајске улице су избегле, тако си сада сигурна да си не само најекстравагантнија, већ и најлепша.

Буби: Жалиш се да се сељаци буне што фарбаш косу оксигеном, и да прстом показују на тебе говорећи: ето зато смо пропали. Не секирај се, главно је да те сељанке не оговарају, а за сељаке ће бити лако чим њихове Станојке буду набавиле оксиген. Увући ће они рогове.

Учитељици Смиљи: Питаш ме како да предриблујеш надзорника јер ти ђаци слабо уче. Опробано средство за умирење љутих надзорника је умиљат поглед и младо прасенце на ражњу. Тако су твоје претходнице добијале петице. Јави ми да ли си успела.

Белој: Направила си успех. Треба ти честитати. Од бомбоњере код Тате до примадоне велики је скок. Паметна си и наћићеш ваљда мецену. Онда се лакше напредује.

Мици: Алал ти вера. Упрегла си Мишу и несме ни да мрдне од тебе. А он се јадник све отима: хоћу у Београд, хоћу у Београд. Само ти чврсто држи. Нека му послужитељи доносе пошту на потпис. Не мора да се излаже човек опасности.

Ради: Како да ти кажем? Душко ти носи пртљаг, а Драган те снабдева цигаретама. Избор је заиста тежак. У данашњим временима незнам ни сама кога би изабрала. Не одбијај ни једног, а кад прође ова грмљавина лако ћеш се обојице ратосиљати.

*

МЕЂУ ТРГОВЦИМА

— Забога пријатељу осветиће се, твоја жена има четири љубавника...

— Не мари ништа. Ја много више волим да учествујем са 20% у добром послу него са 100% у слабом.

* * *

— Како је Милица?

— Врло променљиво. Прво је била несрећно заљубљена, затим срећно верена. Доцније срећно удата. А сада срећно разведена.

КЕЛНЕРСКА ФИЛОЗОФИЈА

— У кафани гост поручује супу. Кад је почео да једе нађе у њој муву.

— Келнер, нашао сам у супи мртву муву.

— Шта, мртву муву у супи? Утешите се, то је сасвим природно. Једном сви морамо умрети. Одврати келнер.

ЛАКО ЈЕ ЊОЈ

Лекар каже болесници:

— Забрањујем вам свако интимније приближавање вашем мужу.

— То ми је свеједно... Имам љубавника.

На лекарском прегледу

Лекарски преглед војника. Поднаредник наређује:

— Сваки нека се свуче. Немо' да долазите обучени!

На вратима собе ипак се појављује један војник потпуно обучен. Поднаредник бесни:

— Шта сам наредио, тикване! Свлачи се. Не мож госин доктор да те прегледа кроз одело.

— Али, поднареднице...

— Не говори!..

Мало касније исти војник улази код лекара потпуно го.

— Шта те боли? упита га лекар.

— Око, господине докторе.

* * *

Вратио се један сеоски омладинац са курса у Немачкој и прича својим земљацима шта је све видео. Они врте главом, чуде се и верују у све приче омладинчеве. Тако поред осталог омладинац им каже:

— Е вала, људи, пос' му љубим, у Минхену сам видео једну књигу какве нигде нема. Ту ти је свака ствар на овом белом свету записана. Зваше се »вертербух«. Е вала, нећу прежалити што је нисам купио.

ЦИГАНИН ПРЕД ВЕШАЛИМА

Водили Циганина на вешање. Циганин посрће, а његов брат тужно гледа поворку и муца:

— Што га, бре, водите кад нема вољу д'иде?

— Е, Циго, нема он, али славни суд има вољу, рече спроводник.

— Па водите, онда, славни суд, кад му је баш воља, одврати Циганин.

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

Данас у београду не мозес заладити ни пет пала. Сви су стисли па казу цувају беле пале за цлне дане, а Ја им казем зал ово нису цлни дани. Моле како нису да цљи не могу бити. Могу, могу казе један цика а Они узели да га гласе сто баксузила.

Ето плосле Суботе седимо плед лагумом, плицамо и цекамо Кад одједном залалмасе, ја сав плетлно мислим Ето их долазе. Оно није било, вец цудна нека појава. Велика сплена дуга око сунца. Зива згода да се полемисе, а ја Сам им леко да не показују луком, јел це им испасти зуби. Неки лекосе да це им испасти зуби од ове хлане сто једемо. Једна баба це лецн: Ето, зал не видите, неце нас висе бомбалдовати, види се Лепо, и то у лазним бојама. Моле каквим бојама, казе један дебељко, то је знак да це нас све зиве побити па да цемо се посветити. Моле људи, не будалите, кадзе неки сталац. То је знак да це летина бити лодна. Јос како је лодна, повикасе сви, јос једно овакво лето и Ко плезиви на Здлавље му. Онда су се јавили јос неки и тумацили којеста, а у то је досло Подне и неко је пледлозио Овим плолоцима после Хлиста да иду да једу...

Никако ми се не Допада налед ба да ђаци наставе Сколу. Али ниста не мали. Наледба је наледба, али воло Бих да знам ко це да плонађе мога Дису кад ни он сам незна у коме је Селу. Уосталом за мене нема везе, јел ја сам књиге плодо јос пле бомбалдовања.

Сазно сам неке ствали о госпа Јели којој је муз вец одавно на путу, али ја сам фел па сам отисо и леко јој да цу писати Пласету, она ме је молила да је не блукам, али слабо би јој то помогло да ми није поклонила пет њадалки да цутим.

вас Јовица.

Немогуће

— Знам један виц — мастан!
— Мастан, сада!! Немогуће...

Буквално схватко

Ђокица: Мамице, ти си пре него што си се удала била спортискиња?

Мама: Нисам, сине, ни знала за спорт.

Ђокица: Па кад сам био пре неки дан код тетке она каже да си много јурцала пре него што си се удала.

*

Забуна

— Смем ли Вам претставити, госпођо, мога пријатеља Јовановића? Он провео скоро седам година на Канарским острвима.

— О каква част! Надам се да је господин тамо научио добро да пева.

Било је прекасно

— Да, мој младићу, требало је десет година док сам открио, да немам баш никаквог дара за сликање.

— Па јеси ли бар онда престао сликати!

— Не... Било је већ прекасно. Већ сам одавна био постао славан.

ДВОЈИЦУ УНЕСРЕЋИЛА...

— Кажеш да је Гордана двојицу довела до пудила. Како то!
— Једноме је дала корпу, а за другога се удала.

Наша пошта

Бившем премијеру: Таман ти решио, да се заузмеш за Србе, а оно одлете сам у бубањ. Не вреди се секирати, удружи се са осталим »бившима«, па играјте лепо покер. Видите да вас и онако нико ништа не пита.

Рајтеру: Доказао си да имаш боље инструкције од наше Дирекције железница. До сада нисмо знали да се београдска железничка станица налази на Пашином Брду. Сада си нас бар то научио.

Наивку: До сада си веровао да су нам и поред свега пријатељи. Тврдио си неће нас они радним даном. Неће нас они кад је облачно. Они ће само војне циљеве. Интересује нас само шта ћеш сада наћи да причаш.

Радко Милеви: Жао нам је што су вам се сарадници разбегли по оној народној: Мили моји куд који. Причекај ипак, кад прође прва забуна прибраће се, и онда ће ти слати још фантастичније вести. Само не гарантујемо да ћете имати слушалаца као и раније.

Војину: Чули смо да си у Обреновцу отворио школу за младе спортисте. Као први предмет увео си испијање шприцера на више начина, које си сам изумео. Настави тако, кад то буду научили, лако им је после давати голове.

Лепом Миши: Чујемо да се љутиш што ти овако отворено одговарамо. Али шта ћеш? Проналазачи се морају поштовати. Сазнали смо за твој најновији проналазак, пола чиновништва ради једне недеље, а пола друге. Нема шта, лепа и практична идеја. Само што ти спадаш увек у оне друге. И то је практично, бар са твога гледишта.

Милошу: Кад је загудило отперјао си у стилу неког болеро танца, и оставио публику. Имао си право. Изгледа да ћемо овог лета и без тебе имати доста балета.

Власник и издавач: »Просветна заједница« а. д. Добрачина бр. 30/II.
Штампа: Штампарија »Лучак«, Кр. Наталије бр. 100. Тел.: 21-772